

F. t. l. om fødevarer

Bestemmelsen i stk. 2 viderefører den i den gældende fødevarerlov § 41, stk. 2, indeholdte mulighed for at tillade primærproducenters salg af kød. Den påtænkes alene anvendt til at videreføre de eksisterende muligheder for fjerkræproducenters salg af fjerkræ og jægers salg i mindre omfang af det af vedkommende nedlagte vildt direkte til forbrugerne.

Til § 35

Den foreslåede bestemmelse viderefører mulighederne i den gældende fødevarerlov § 42 for at fastsætte regler for primærproducenters salg af egne produkter direkte til forbrugerne. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for primærproducenters salg af kød til private, idet dette reguleres af lovforslagets § 34, stk. 2.

Reglerne om stalddørssalg vil som hidtil blive fastsat ud fra fødevarerhygiejniske overvejelser. I de tilfælde, hvor salg fra stalddør kan finde sted, vil det være et krav, at leveringen sker på den pågældende primærbedrift. Hvis der på en primærbedrift skal kunne ske forhandling af produkter fra andre primærbedrifter, skal der til dette »udsalgssted« eller gårdbutik stilles tilsvarende krav som til andre udsalgssteder og forretningssteder, således at kravene bl.a. gradueres efter produktets hygiejniske følsomhed.

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende fødevarerlov § 51, stk. 2.

Bestemmelsen vil som hidtil danne hjemmel for de centrale regler for virksomheders indretning og drift.

Bestemmelsen åbner mulighed for at kræve godkendelse af transportmidler, lokaler, inventar, udstyr, maskiner, emballage og lignende, inden de tages i brug. Dette skal medvirke til at sikre, at der ikke som følge af indretning af transportmidler og lokaler samt udformning af inventar, udstyr, maskiner og emballage opstår sundhedsrisici. Bestemmelsen udgør således et naturligt supplement til kravet om forudgående autorisation eller registrering af virksomheder.

Såvel i den nationale lovgivning som i fællesskabsreglerne inden for fødevarerområdet er der med henblik på at sikre sundhed og kvalitet af fødevarer og tilsetningsstoffer fastsat krav til is, vand, luft og lignende, som anvendes i tilknytning til fødevarer. Bestemmelsen tænkes anvendt til at opretholde disse krav.

I relation til kravene i traktat af 1. september 1970 om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det specielle materiel, der skal bruges til sådan transport (ATP-traktaten), jf. bekendtgørelse nr. 69 af 15. august 1977 (Lovtidende C 1977, s. 361-

373) vil bestemmelsen sammen med § 49, stk. 2, i lovforslaget skabe grundlaget for at opretholde de materielle regler vedrørende godkendelse af transportmateriel til international transport af letfordærlige fødevarer. Med hensyn til administrationen af ATP-ordningen er det som nævnt under bemærkningerne til § 58, stk. 3 og 4, i lovforslaget hensigten, at Slagteriernes Forskningsinstitut fortsat skal varetage godkendelse m.v., og at det til ordningen knyttede ATP-udvalg som hidtil skal medvirke ved administrationen.

ATP-udvalget nedsættes af ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at bistå administrationen af de regler, der er fastsat til opfyldelse af ATP-traktaten. Det omfatter bl.a. tilsyn med den virksomhed, der udøves af ATP-materielkontrollen. ATP-udvalget består pt. af tre medlemmer, som er udnævnt af ministeren for familie- og forbrugeranliggender. Medlemmerne fordeler sig således, at organisationerne Dansk Transport og Logistik, Landbrugsraadet og Dansk Fiskeindustri- og Eksportforening hver har udpeget ét medlem til udvalget. ATP-udvalget gennemgår og godkender regnskab og budget for ATP-materielkontrollens virksomhed og indsender disse med udvalgets bemærkninger til Fødevarerstyrelsens endelige godkendelse.

Bestemmelsen i stk. 2 viderefører den gældende fødevarerlov § 51, stk. 3, og vil danne grundlag for at opretholde de eksisterende krav til oprindelsen af fødevarer. Som konsekvens af den sproglige forenkling, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 28, og den fremtidige fællesskabsregulering foreslås bestemmelsen dog udvidet til også at omfatte registrerede virksomheder.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende fødevarerlov § 52, stk. 1, og vedrører således alene den af virksomhederne formulerede obligatoriske egenkontrol.

Ved egenkontrol forstås de rutiner, som virksomheden har for at opnå sikre fødevarer og overholdelse af fødevarerlovgivningen.

Indførelse af egenkontrol skal

- sikre, at producenter af fødevarer har systematiske rutiner, der gør dem i stand til at overvåge, at produkterne er sikre, og at lovgivningen i øvrigt kan overholdes,
- medvirke til at præcisere, at det er virksomhedernes ansvar, at produkterne lever op til lovgivningens krav og kvalitetsnormer, og